

EKUMENIAN KIROT

Väinö Hotti

Mistä ekumeniassa on kysymys?

Ekumenia tarkoittaa kirkkojen ja kristillisten yhteisöjen pyrkimystä yhteyteen. Antikristillisessä ilmapiirissä se koetaan yhteiseksi eduksi. Ekumenialla muokataan maaperää **maailman kirkolle**.

Ekumenian synty

”Ekumenian isäksi” voidaan sanoa **Nathan Söderblomia** (Upsalan arkkipiispana 1914-1931). Söderblom ajatteli: ”**ei ole väliä, mitä ihminen uskoo, kunhan hän (jotakin) uskoo**” (Sarnivaara).

*Arkkipiispa **Gustaf Johansson** sanoi Söderblomille, kun tämä kävi hänen luonaan: **Kuule, Nathan, sinussa on antikristus, sinä olet antikristus**” (U. Saarnivaara, Suuri Babylon, ss.22,23).*

Alkuseurakunta ja ekumenia

Alkuseurakunnalle ekumenia oli tuntematon käsite. Alkuseurakunta pitäytyi ”yhden seurakunnan oppiin”, jossa kristityt olivat Kristuksen ruumiin jäseninä myös elävässä yhteydessä toinen toisiinsa, 1. Kor.1:10-16.

Sairaankehityksen lapsi

Kun seurakunta **lahkoutui**, se samalla menetti alkuseurakunnallisen identiteettinsä ja –turmeltui. Syntyi ”jaettu Kristus”, 1. Kor.1:13. Todellinen yhteys katosi ja tarvittiin ”korvikeyhteyttä”, ekumeniaa.

Että he yhtä olisivat

Sairas yhteisö synnytti **sairaankäsitteologian**. Haluttiin etsiä Raamatusta tukea harhautuneelle teologialle. Otettiin avuksi Joh.17 ja haluttiin soveltaa se ekumeeniseen yhteyteen. Mutta tähän ei puhu mitään eri laitosten, organisaatioiden yhteydestä, vaan ainoastaan uskovien elimellisestä (orgaanisesta) yhteydestä Kristukseen, Jumalaan ja toinen toisiinsa!

”Kristus rakentaa elävästä materiaalista organismin (elimistön) (Ef.1:23, 4:12-16), antikristus rakentaa kuolleesta materiaalista organisaation (järjestelmän) (Ilm.13:17, Ef.2:1) (Erich Sauer, Ristiinnaulitun riemuvoitto, s.158).

”Mutta en minä rukoile ainoastaan näiden edestä, vaan myös niiden edestä, jotka heidän sanansa kautta uskovat minuun, **että he kaikki olisivat yhtä**, niinkuin sinä, Isä, olet minussa ja minä sinussa, että hekin meissä olisivat, niin **että maailma uskoisi**, että sinä olet minut lähettänyt. Ja sen kirkkauden, jonka sinä minulle annoit, minä olen antanut heille, että he olisivat yhtä, niinkuin me olemme yhtä - minä heissä, ja sinä minussa - **että he olisivat täydellisesti yhtä**, niin että maailma ymmärtäisi, että sinä olet minut lähettänyt ja rakastanut heitä, niinkuin sinä olet minua rakastanut” (Joh.17:20-23).

Oikea yhteys

Aikamme ekumeeninen yhteyspyrkimys on siis antikristillistä ja saatanallista eksytystä, josta kaikkien uskovien on päättäväisesti sanouduttava irti - ja hakeuduttava todellisen yhteyden lähteille, josta Joh.17. kertoo.

Yli rajojen vai ilman rajoja?

Ekumenia mainostaa itseään: ”*Yhteys yli rajojen*”. Samalla kun se esiintyy tässä hurskauden kaavussa, se myös paljastaa harhaoppisuutensa. RAAMATTU EI TUNNE MITÄÄN RAJOJA USKOVIEN KESKEN (Ef.2:14). Raamattu tunnustaa **yhden seurakunnan** oppia. Raamatun yhteys on **YHTEYS ILMAN RAJOJA**. Tässä ei ekumenialle jää mitään sijaa. Ekumenia on ”lahkolaisliimaa”, jolla eri lahkot pyritään ”naittamaan” yhteen – ja tekemään näin niistä raamatullisia.

Ekumenia vai ekklesia?

Nämä kumoavat toisensa. Siellä, missä ekumenia on käytössä, on myös vallalla lahkoyhteisöt, joita tällä liimalla pyritään epätoivoisesti yhdistämään. Siellä taas, missä ekklesiaa tunnustetaan, ollaan terveellisellä tavalla Kristuksen kautta yhteydessä kaikkiin uskoviin. Siellä ei ekumenialle ole kerta kaikkiaan mitään käyttöä!

Ekklesia = lahkoyhteisöjen summa?

Ekumeenisella rintamalla ei yleensä puhuta ekklesiasta. Silloin kun se on pakko ottaa esille, se mielletään lahkoyhteisöjen summaksi, jossa merkittävänä tekijänä on EKUMENIA - LIIMA. Ongelmana on tietysti se, ettei Raamattu lainkaan tunne moista yhtälöä: lahkorypäs = seurakunta.

Tässä on teidän ekklesianne!

Eri yhteisöt liputtavat sulassa sovussa ekumeniayhteyden puolesta; tässä toteutuu raamatullinen yhteys! Mikä pimeys!

”Mutta kun kansa näki, että Mooses viipyi eikä tullut alas vuorelta, kokoontui kansa Aaronin ympärille ja sanoi hänelle: ”Nouse, tee meille jumala, joka käy meidän edellämme. Sillä me emme tiedä, mitä on tapahtunut Moosekselle, tälle miehelle, joka johdatti meidät Egyptin maasta.” Niin Aaron sanoi heille: ”Irroitakaa kultarenkaat, jotka ovat vaimojenne, poikienne ja tyttärienne korvissa, ja tuokaa ne minulle”. Ja kaikki kansa irroitti kultarenkaat, jotka heillä oli korvissaan, ja he toivat ne Aaronille; ja hän otti vastaan kullan heidän käsistään, kaavaili sitä piirtimellä ja teki siitä valetun vasikan. Ja he sanoivat: ”**Tämä on sinun jumalasi, Israel, se, joka on johdattanut sinut Egyptin maasta**”.

Vierasta tulta

Ekumenia on ”vierasta tulta” Herran alttarilla, joka ei perustua Jumalan sanaan ja käskyyn. Siksi sitä on kaikin tavoin kavahdettava.

”Ja Aaronin pojat Naadab ja Abihu ottivat kumpikin hiilipannunsa ja virittivät niihin tulen ja panivat suitsuketta sen päälle ja **toivat vierasta tulta Herran eteen, vastoin hänen käskyänsä**. Silloin lähti tuli Herran tyköä ja kulutti heidät, niin että he kuolivat Herran edessä” (3. Moos.10:1,2).

Äpäralapsi

Ekumenia on kaikkien lahkojen epäpyhässä (moniavioisessa) yhteydessä siitetty ”äpäralapsi”.

Ismaelin jälkeläisiä

”Onhan kirjoitettu, että Aabrahamilla oli kaksi poikaa, toinen orjattaresta, toinen vapaasta. Mutta orjattaren poika oli syntynyt **lihan mukaan**, vapaan taas lupauksen voimasta. ..Ja te, veljet, olette lupauksen lapsia, niinkuin lisä oli. Mutta niinkuin lihan mukaan syntynyt silloin **vainosi Hengen mukaan syntyneitä**, niin nytkin. Mutta mitä sanoo Raamattu? ”Aja pois orjatar poikinensa; sillä orjattaren poika ei saa periä vapaan vaimon pojan kanssa” (Gal.4:22,23,28-30).

Lahkolaiset ovat ”lihan mukaan syntyneitä”; he tekevät ”lihan tekoja”:

”Niinpä, veljet, minun ei käynyt puhuminen teille niinkuin hengellisille, vaan niinkuin **lihallsille**, niinkuin pienille lapsille Kristuksessa. Maitoa minä juotin teille, en antanut ruokaa, sillä sitä ette silloin sietäneet, ettekä vielä nytkään siedä; **olettehan vielä lihallsia**. Sillä kun keskuudessanne on kateutta ja riitaa, ettekö silloin ole **lihallsia** ja vaella ihmisten tavoin? Kun toinen sanoo: ”Minä olen Paavalin puolta”, ja toinen: ”Minä olen Apolloksen”, ettekö silloin ole niinkuin ihmiset ainakin? (1.Kor.3:1-4).

”Mutta **lihan teot** ovat ilmeiset...eriseurajat, lahkot..., joista teille edeltäpäin sanon, niinkuin jo ennenkin olen sanonut, että ne, jotka semmoista harjoittavat, eivät peri Jumalan valtakuntaa” (Gal.5:19-21).

Tänään myös ekumeeniset kristityt (Ismaelin jälkeläiset) vainoavat niitä, jotka puhuvat ”yhdestä seurakunnasta” ja yhteydestä ”ilman rajoja”.